

SBORNÍK

JEDNOTY POTOMKŮ POBĚLOHORSKÝCH EXULANTŮ-POKUTNÍKŮ A PŘÁTEL RODOPISU V PRAZE

Rodopis - Historie - Vlastivěda.

Vychází 1/4letně. — Majitel, nakladatel a vydavatel spolek: Jednota potomků pobělohorských exulantů-pokutníků a přátel rodopisu v Praze. — Rediguje dr. Vincenc Matina. — Redakce, administrace a expedice Praha II., Jircháře 10. — Telef. 438-76. — Odpovědný redaktor dr. Jan Rejsa. — Předplatné: ročně Kč 12.—, pro nečleny Kč 20.—. — Příspěvek členský: členové činní Kč 36.—, přispívající Kč 24.— za správní rok. — Zápisné Kč 3.—. Užívání novin. známek povoleno výn. řed. pošt ze 17. prosince 1929 č. 278762/VII 1930.

OBSAH :

	Str.
Vincenc Jan Matina: Odkaz dědův	30
Dr. Josef Volf: Čestí exulanti v matrikách perenských	30
Rodopisné rozhledy	43
Zprávy spolkové	44

P R A H A 1932

NÁKLADEM „JEDNOTY POTOMKŮ POBĚLOHORSKÝCH EXULANTŮ-POKUTNÍKŮ A PŘÁTEL RODOPISU“

V PRAZE II., JIRCHÁŘE 10.

TISKL „ORBIS“, PRAHA XII.

V. J. Matina:

ODKAZ NAŠICH DĚDŮV.

Jen jediný jsem převzal odkaz,
ježž po Tobě jsem, otče zdědil,
však je mi svatý, je to rozkaz,
proň, vím, že bych i krev svou cedil:

„Po jménu našich předků pátrat
i po kolébce svého rodu
a starým zvěstem nedat zchátrat,
než k pevnému bys došel bodu!“

Svých dávných předků jméno ctíti
a milovat svou rodnou zemi,
kdo měl by právo nám to vzíti,
co shledáváme s nesnázei.

Jos. Volf:

ČEŠTÍ EXULANTI V MATRIKÁCH PERENSKÝCH.

Matriky perenské prohlédl z Čechů trochu podrobněji teprve archivář Frant. Teplý a podal o nich a o exulantských zápisech v nich zprávu do Časopisu Spolku Přátel Starož. VIII., 1900, str. 34/5 a 94/7 pod názvem: O českých exulantech v Perně po r. 1621. Nevím, s jakou ochotou se při tom u perenského pastora setkal. Já sám jsem narazil, ač jsem měl doporučení od církevní rady protestantské ve Vídni, na veliké obtíže, poněvadž jsem neměl povolení k jejich prohlídce od ministerstva spravedlnosti v Drážďanech. S touto výmluvou byla mi aspoň při první návštěvě v Perně prohlídka kostelních knih odepřena. Teprve při druhé návštěvě Perna dostal jsem se v nepřítomnosti pastora ke krátké prohlídce těchto knih, jež skýtají pro dějiny české emigrace i exulace velice mnoho důležitého materiálu. To bylo r. 1912. Chystal jsem se k podrobnější prohlídce, ale poněvadž se k ní sotva již dostanu, podám zde aspoň to, co jsem si tehdy v rychlosti z těchto knih vypsál. Jsou to výpisky z knih narozených, oddaných a zemřelých.

Matriky tyto jsou velice nespolehlivé. Je to pochopitelné, že je jméno exulanta velmi často zkomoleno, poněvadž zapisovatel

jeho české znění nedovedl zachytiti, jako se to stalo slavnému spisovateli knihy *Respublica Bojema*, jenž je k 24. III. 1628 uveden jako M. Paul Graßky. Podobných případů lze uvést mnoho. Jindy je český ráz plně zachován, jako r. 1637 při jméně Kateřiny Meisnerové: Kateřina Meisnerka, nebo Marketa Jakšová, Henyková (20. září 1632 při křtu); nebo dějepisec exulantů Václav Nosidlo, Barbora Hennigová (= Henyková). Jindy se jméno překládá: v účtech hrobařských vystupuje Anna Jelínková, která je v knize zemřelých zapsána jako Anna Hirschová z Brandejsa. Jinde se jméno exulanta vůbec neuvádí; záznam praví prostě: český muž, česká žena, české dítě. na př. v knize zemřelých: 1632, 12. I. zemřela česká žena z Prahy; podobně 13. I.: česká žena z Prahy. R. 1633: 9. I. český muž u Zelené Žáby; 27. II. česká děvečka u Jana Kadenera; 14. III. česká žena u Mat. Schmidta; 8. IV. žena z Ústí u Martina Nacka; 12. IV. chůva dětí z Prahy. 1634: 4. II. dítě z Litoměřic v šesti nedělích; 21. IV. stará žena z Prahy; 12. V. česká děvečka z Prahy; 1. X. českého tkalce dceruška; 15. X. český muž; 17. X. české dítě; 11. XII. český muž; 28. XII. český muž. 1635: 25. II. české dítě; 7. III. český muž; 23. III. dítě českého šlechtice; 20. IV. česká žena z Prahy; 3. V. česká žena z Prahy; 9. VII. české dítě; 1. VIII. dítě z Čech; 2. XI. česká žena. 1636: 11. I. české dítě; 29. I. dítě z Prahy u M. Fischera; 5. VIII. žena z Ústí; 22. XI. český farář; 11. XII. dítě z Prahy. 1637: 12. II. česká žena z Litoměřic.

Jindy je v těchto úmrtních oznámeních uvedeno pouze křestní jméno zemřelého. Tak zemřela na př. r. 1634 služka Alžběta (24. III.), šestinedělní dítko Václava z Prahy (27. III.), Ludmila, služka z Čech (27. IV.), Andreas Seiler von Leitmeritz, t. j. Ondřej Nitsch, provazník z Litoměřic (1628, 13. VII. při křtu) a j.

Jiný nedostatek se jeví v tom, že se někdy stává, že původ jedné a téže osoby je uveden různě, na př. jednou z Prahy, po druhé z Litoměřic. Zvláště záměna těchto dvou měst je hojná; na př. Daniel Moeller z Litoměřic a z Prahy, ač je správně z Litoměřic. O Václavovi Hennigovi z Pokratic se praví 21. I. 1630, že je z Ústí, ač ve skutečnosti je z Litoměřic, kde byl radní. Stává se tak zvláště tehdy, kdy vystupují exulanti z různých měst při křtech bohatších druhů. Tu se často uvádí bydlíště otce křtěného jako bydlíště kmotrů.

Po r. 1630 mizí většinou označení, že je to „exulant“. Na původ exulantský lze tu souditi pak pouze z jeho jména nebo podle místa, z kteréhož pochází.

Uvádím v přehledu jména exulantů, jak jsem si je z matrik v rychlosti vypsál. Přehled tento není jistě úplný, ale doufám, že poskytne i v této formě pohled do života exulantů, jak se nám z matričních knih jeví. Tu a tam připojuji i jména z jiných pramenů vypsaná.

Adami Viktoryn Mauritius, farář z Čech. Zemřela mu manželka 28. I. 1630. Za pohřeb nezaplatil nic.

Adamovic Kateřina z Litoměřic, odkazuje v Perně 18. (28.) VIII. 1630 manželům Šimečkovým z Lit. jako teta 100 tol. a svému strýci Janu Mostníkovu z Nyštice, jeho manželce a jeho dětem veškerý pohyblivý majetek. Perno, Test. č. 89. Doerr, Geneal. Daten über einige böhm. Exulanten in Sachsen aus dem 17. Jahr. Věstn. Kr. Č. Sp. N. 1900, str. 4, č. 13.

Adler Jáchym z Úštěku. 25. II. 1639 pokřtěn mu syn Kryštof. Mezi kmotry: Jan Štěpán, mydlář.

Adler Jan z Prahy. 26. V. 1630 zemřelo mu dítě; za pohřební obřady neplatil nic. 1. XII. 1631 zemřela mu žena.

Adler Mat. z Prahy. 26. VI. 1630 se mu narodil syn Pavel. Kmotři: Benno Dittrich, Jan Schlichtig, Barbora Magerlová. Nejmladší syn mu zemřel 16. V. 1631; jiný 27. III. 1633 u Zelené Žáby. Kmotrem byl 22. VI. 1630 synovi Petra Lindnera a 24. III. 1637 synu Prok. Syrůčka. Dcera jeho Ludmila vdala se 25. V. 1640 za Kryst. Weishuhna, zlatníka v Drážďanech.

Agathon, zvolen 1629 dozorcem nad almužnami v Perně. Srv. Bílek, Ref. 67 a Konfiskace 1067: Jan Agathon, radní kutnohorský, potrestaný r. 1625. Komínek, Vystěhovalci čeští, Pam. Arch. IX., 1874, sl. 557 uvádí mezi exulanty, kteří vynikli v literárním umění, též N. N. M. Agathona.

Achtmann Samuel z Brandýsa. 20. II. 1634 pohřbeno mu dítě.

Aldrovinus, M., farář. Uvádí Pescheck, Exul. in Sachsen 37 a Gegenreformation II., 525; zemřelo mu 11. IX. 1637 děcko. Je to zkomolené jméno M. Algina Bobrovina.

Alectorius Samuel, exulant. Komínek, Pam. Arch. IX., 1874, sl. 557.

Alet Martin, nový knihář z Prahy. 10. XII. 1628 zemřelo mu dítě; 17. VII. 1631 † dceruška, za obřad 4 groše; 20. VII. 1631 † dítě, za obřad 4 gr.; 20. VIII. 1631 † hoch; 30. IX. 1632 † dceruška; 11. IX. 1632 jeho žena; 14. IX. 1632 † on sám. Srv. výbornou práci V. Lívy, Sborník příspěvků k dějinám Prahy, VI, 1930, 368.

Alexander Michal z Ropic (Crappicenus), obdržel se sbírky almužen r. 1630/1 podporu 4 gr. Sr. Truhlář, Rukověť I., str.

30: r. 1615 byl M. Alexander správcem školy v Německém Brodě.

Alginus Bobrovinus Daniel M., vypovězen jako farář ve Vraném na statku kapitoly sv. Víta v l. 1622/3; viz Bílek, Ref. 30. A vyveden r. 1624 ze Strakonice, kde se skrýval, viz Truhlář, Rukověť 31. 6. IX. 1632 se mu narodila v Perně dcera Anna, jejímž kmotrem byl kněz Viktor Facilides. 19. VI. 1637 † mu dcera, viz Peschek, Gegenformation II., 521, 525. Vrátil se do Prahy se saským vojskem a 8. II. 1632 byl mu odevzdán od saského generála hr. ze Solmsu kostel sv. Mikuláše. 23. II. 1623 byl mu postoupen kostel P. Marie Vítězné, viz Bílek, Ref. 90/1. Byl nepřitelem Jednoty bratrské, napsal lat. básně do Martiniovy Obrany 1636 a do Inducii 1638. Kezelius praví ve své Kronice o jeho úmrtí: 18. (28.) pros. 1638 umřel „farář někdy vzácný český, v letech věku svého 47, exilii 16“. Srv. i Scheuffler, Der Zug, Jahrbuch f. Gesch. Prot. XX., 1899, 80.

Altrichter Pavel z Lovosic. Žena jeho kmotrou 8. IX. 1637.

Antoni Jan, lazebník z Prahy. 18. II. 1629 kmotrem synu Jana Köppenhaina; 15. XII. 1630 kmotrem synu Jana Nasona. 10. VII. 1631 † dítě v šestinedělích; 16. V. 1632 † dcera. 23. XII. 1632 kmotrem synu Bart. Reissnera.

Aquinas, viz Komínek, Pam. Arch. IX., 1874, 558.

Aretinus z Ehrenfeldu, Pavel, geometr a kartograf z Prahy, byl 30. I. 1629 jako exulant se svou dcerou v Perně, kde vystupuje ještě v prosinci t. r. jako svědek při závěti. Schmertosch, Adel. Exulanten 1902, str. 68, č. 1; Truhlář-Hrdina, Rukověť I., 479.

Arkadius Václav, radní v Litom. 27. VII. 1629 † žena Augusta.

Artopaesus Jan, farář. Dostal 1628/9 podporu 6 gr. Truhlář, Ruk. 66 uvádí dva Jany, jednoho z Bělé, druhého z Polné.

Baeche (?) Petr, z Kolben na Lit.; 2. VIII. 1638 nar. se mu dcera Eva. Km.: Krystian Richter, Eva Gansaugová a panna Eva, dcera Jana Ehrlicha.

Balcer, hlídač ryb. Žena Alžběta kmotrou dceři Mich. Šubtra z Kutné Hory 4. VI. 1629.

Bart (Bahrt) Jiří, z Čech. 18. V. 1630 † dítě.

Bartel Melichar, zlatník z Prahy. 8. XII. 1635 kmotrem synu Vojt. Krause; 8. I. 1636 kmotrem synu Víta Městeckého.

Basilius Mikuláš z Prahy. Zemřel 1. IX. 1633. Syn † 4. V. 1636.

Bechyňová z Lažan, Alžběta. R. 1631 se vdala v stáří 34 let

za K. Pfefferkorna z Ottopachu. Byla dcerou po Kryšt. Bechyňovi z Lažan a na Trhových Dušníkách a po Markétě, roz. Řezanské z Kádova. Pro náboženství vyšla ze země a bydlela v Perně u paní Jany Haugvicové, taktéž exulantky. Svatební veselí bylo v lozumentu Jana Kupferšmída, byly při tom dva stoly hostí a poseděli pospolu celý den. Zemřela 1. X. 1632 v lozumentu Jana Ad. Haugvice, rytmistra v saské armádě ve Slezsku, a pochována na hřbitově u českého kostela s průvodem „českého národa“ 4. X. Na hrob jí dán kámen s vytesaným erbem a kříž. Viz Volf, Pam. Arch. XXII., sl. 339.

Bejček z Nespečova. Byl s chotí 13. XI. 1633 kmotrem synovi Petra Kelbla, viz Teplý, Čas. Spol. Přátel Star. 1900, 96. Srv. Zikmund Velmetsky (Velvetský) z Nespečova odešel r. 1628 z Čech a zakoupil se ve vesnici Fürstenau v Sasku, viz Bílek. Konf. 8; Schmertosch, Adelige Exulanten, Vierteljahrsschrift für Wappen-, Siegel- und Familienkunde XXX., 1902, 70, č. 3. R. 1636 by se svou ženou, 8 dětmi a se sestrou své manželky, pannou Barborou Sekerkovou, v Perně. Tři jeho synové sloužili v saské armádě, jeden v Holštýně. 30. VIII. 1637 žádal o pas a o intercessi, aby mohl si vymoci své pohledávky na panství novozámeckém a teplickém.

Becker Jan, farář ve Svádově na Lit., viz Scheuffler, Zug XV., 1894, str. 176. 10. X. 1624 se mu narodila dcera Eusebie, 18. IV. 1626 dcera Sabina Justina. Jedna dcera † 27. VI. 1637. Srv. Peschek, Exul. 37, 161; týž, Gegenreform. II., 521, 525.

Bek Kašpar, měšťan z Mostu. Martinius měl nad ním pohřební kázání 7. (17.) II. 1630. Byl synem Jiřího Beka, měšťana mosteckého, a matky Markéty. Veden od mládí k dobrému a vyučen od rodičů v křesťanském učení přišel do měst pražských, kde žil mnohá léta u poctivých a šlechtitných lidí ve službě. R. 1627 se oženil s Dorotou, dcerou po Martinovi Jonovi, měšťanu a spoluradním v Novém Městě Pražském. Tři léta a 2 dny žil v manželství v Praze. V pohostinosti (= v exilu) se mu narodil synáček, který otce přečkal. Žil podle všeobecného svědectví poctivým životem. Navštěvoval pilně církevní shromáždění a služby boží. A když přišel čas Boží průby, odešel pro dobré svědomí s tchýní Kateřinou Jonovou a s manželkou svou do pohostinství perenského, kde žil 1 rok a 25 neděl. Upadl do těžké nemoci, v níž ležel přes 10 neděl. Vyzpovídal se, přijal svátost oltářní a zemřel ve věku 38 let a 6 neděl tiše a pokojně. V matrice je jeho den úmrtí 16. II. 1630; za hrob zapláceno 14 gr. Zapsán je v matrice i v kostelních účtech jako měšťan z Prahy. Manželce jeho narodil se po jeho úmrtí synáček, který 12. VII.

1630, v šestinedělí, zemřel. Za hrob dáno 18 gr., což ukazuje na zámožnou rodinu.

Belvic z Nostvic, Jan, rytmistr; rodina jeho, choť, 5 dětí a 1 panna zdržovala se 15. XII. 1636 v Perně. Sám sloužil ve vojsku v Uhrách. 5. VI. 1637 dostal pas do Čech. Viz Schmertosch 1902, 71, č. 4; Bílek, Konf. 9.

Belvic z Nostic, Jan Křišťan. Jeho heslo: Po bohu a poctivosti rozmnožuje se mé štěstí, ač mé štěstí znenáhla kráčí, však přijde, když Pán Bůh ráčí. L. P. 1629, 25. list. Viz Holínová, Čas. Mus. Kr. Č. 1909, str. 139. Pohřben byl 17. I. 1632. Porušený náhrobní nápis viz u Feierfeila, Náhrobky českých vystěhovalců v Perně, ruk. knih. N. M. z G 35, str. 9/10. Pescheck, Exul. 161.

Belvic z Nostvic, Kašpar. Otec: rytíř Jiří Belvic z Nostvic na Liběchově, matka Anna, roz. Štampachová ze Štampachu. Po smrti otcově byl dán matkou ke dvoru saského kurfirsta Krystiana II., kde pobyl 2 léta. Potom šel na cesty „do jinších křesťanských zemí pro vyšetření obyčejů národů a nabytí známosti jazyků“. Zdržoval se většinou až do mužných let ve Francii. Vrátil se do vlasti, pojal r. 1616 osiřelou vdovu Annu Marii, roz. Gerštorfovou z Gerštorfu a z Malšvic, jedinou dceru rytíře Abrama Gerštorfa z Gerštorfu za choť. V manželství žil tiše a pokojně 13 let. Měli dvě děti: Kateřina zemřela před r. 1629, Jiří Abraham byl při smrti otcově (1629) 10½ r. stár. Před odchodem z Čech prodal r. 1628 statek Velký Barchov na Bydž., Bílek, Ref. 176. Srv. Teige Jos., Belwitz v. Nostwitz, Berlin, 1887, str. 13, jenž píše, že Kašpar pojal za ženu Annu Marii, roz. Rabenhauptovou ze Suché. — Anna Maria Belvicová žila r. 1631 se synem v Perně, kde byl i její otec, viz Schmerstosch 1902, 71, č. 3 a č. 6.

Belvicová Anna, roz. z Drahovic, vdova, žila v l. 1629—32 v Perně. 1637 podepsala spolu s Kateřinou žádost exulantů. 1638 prosila pro sebe a pro svou příbuznou pannu Rozinu Strojeticovou ze Strojetic pas do Prahy. Schmertosch 1902, 71, č. 2.

Belvicová Kateřina byla se svým bratrem Mikulášem Felixem Satanířem z Drahovic v Perně od r. 1629. 7. I. 1632 zemřel jí tu syn Jan Kristian. 12. VI. 1632 psala kurfirstské výpůjční komisi, že svůj statek v Čechách prodala za polovičku a musela zaplatiti ještě 1000 kop dluhu. Žije prý již na 5. rok v exilu ve svém vysokém stáří a v slabosti. 13. XI. 1633 byla kmotrou syna Petra Kelbla. 1636 žila ještě v Perně se svou švekrůši, koupila si však statek na venku v Mäusegastu. Schmertosch, 1902, 70/1, č. 4; Bílek, Konf. 8.

Beranová Dorota, z Prahy. Pohřbena 15. II. 1632.
z *Berbisdorfu* Rudolf; byl v Perně 28. I. 1630. Viz Holínová,
Čas. Mus. Král. Č. 1909, str. 140.

Bergmann Michal, měšťan a mydlář z Litoměřic. Jemu a Jonášovi Hegenbartovi poručil Jan Nicolai ze Špremborku (v Lužici) svou staříckou matku do ochrany, viz Martinius, Čtvrtý list Krista Pána, 1630 (předmluva). R. 1631 se vrátil se Sasy a r. 1634 odsouzen k ztrátě všeho jmění. Jeho choť Sabina byla přecasto kmotrou, na př. 1626, 31. III. synovi Valt. Boehmera (v zastoupení dceruška faráře Jana Pfaffa); t. r., 26. V. kmotrou dceři Václava Gotschalka; 1628, 17. II. dceři Zach. Bretschneidera; t. r. 24. III. synu Dan. Moellera; t. r. 21. VII. manžel kmotrem dceři Zach. Hausmanna; t. r. 31. X. Sabina kmotrou synu Jon. Hegenbarta; 1629, 2. I. dceři Jakuba Schneidra; t. r. 2. III. dceři Vítu Cypriana; 1630, 22. VI. dceři Petra Lindtnera; 1631, 20. IV. dceři Mik. Kreusche; r. 1633, 18. pros. dceři Václ. Lustiga.

1633, 19. VIII. narodil se Sabině syn Michal. Km.: Anna, dcera faráře Wincklera, Zach. Bretschneider, Jonáš Hegenbart.

Dcera Sabina kmotrou 1628, 28. IX. synu Jana Otta; 1632, 19. I. synu Mat. Teuffla.

V některých zápisech se nazývá prostě: Sabina, Michel des Seifensieders Weib. Michal vystupuje jako kmotr syna Řehoře Scheffela, vojáka, ještě 4. VII. 1637.

1626, 26. V. je zapsána jako Justina, choť Mich. Bergmanna Patrný omyl.

Berka Jan, von Sabasz, snad Žababec na Lit. 17. X. 1631 se mu narodila dcera Kateřina. Kmotrem byl Jiří ryt. Kamejtský, kmotry: Apolonie Vančurová a Majdalena Volovská. Srv. Teplý I. c., 1900, str. 95.

Berkovius Jan, farář ve Svádově, r. 1624, viz Becker Jan. Srv. Teplý, I. c., 1900, 35.

Beřkovská, stará. Zemř. jí dcera 11. XI. 1629.

Beřkovská Alžběta z Prahy, zemř. 1630 v Perně. Za hrob zapláceno 1 kopa 4 gr. Schmertosch, I. c., 1902, str. 72, č. 63. Jméno často zkomoleno: Berdorfskin, Bredowskin.

Beřkovská Marta Magdalena, též pouze Magdalena, „cnotná a urozená paní ze Šebířova, roz. Vostrovcová z Královic, dcera Jana a Anny Vostrovcových z Královic; 1630, 6. V. kmotrou dceři Jana Blejsy ze Slaného. Provdaná za Albrechta Beřkovského. Martinius jí věnoval r. 1630 Výklad listu Kristového. Srv. Teplý, I. c., 1900, str. 94; Bílek, Konf. 898.

Beřkovský ze Šebířova Albrecht Eusebius, rytíř. Heslo jeho:

Naděje má jest Kristus Pán. Zapsal je do památníku 16. IX. 1629, viz Holínová, I. c., 1909, str. 138. Dostal 12. X. 1627 povolání, usaditi se v Perně. R. 1629 byl tu se svou manželkou Magdalenou, s tchýní, komornou, pěti služkami a 7 sluhy, viz Schmertosch, I. c., 1902, str. 72, č. 6. Manželka jeho Marta Magdalena zemřela r. 1630 na neštovice. 1631 píše o něm Valdštejn Gustavovi Adolfovi, že chce na svůj groš verbovati vojsko, viz Pekař, Spiknutí, str. 64, pozn. 59. 1632 byl rytmistrem. 1633, 13. XI. byl kmotrem, viz Teplý, I. c., 1900, str. 96. 1635, 4. VI. byl obviněn z kalvinství, viz Nosidlo, 78. Sloužil potom ve vojsku švédském a padl r. 1636 v bitvě u Vittštoku. V jednom zápise se nazývá: Dersovský.

Beřkovský ze Šebířova, Mikuláš, byl 1629 v Perně. Viz Schmertosch, I. c., 1902, str. 72, č. 6.

Beuttel z Lattenberku, Jiří, st., kupec z Děčína. Stal se 8. XI. 1622 měšťanem perenským, jak r. 1629 městská rada perenská dosvědčuje. Stalo se tak se svolením Rudolfa z Bínavy na Děčíně. 19. IX. 1632 zemřel mu syn; 26. XII. 1632 on sám. Srv. Schmertosch, I. c., 1902, str. 72/3, č. 7.

Beuttel Řehoř, st., z Glücksberku, zemřel 19. V. 1631. Vdova jeho Dorota uzavřela narovnáni ohledně statku Chcebuzy na Lit. 17. IX. 1632 zemřela u nich česká panna. Poměry majetkové u Schmertosche, I. c., 1902, str. 73, č. 7.

Bezděcký z Bezděče (Bezděčí Hory) Jan Marcian, z Prahy, měšťan St. M. Pražského, podepsal 1629 patent o almužnu, viz Nosidlo, 61. Žil v Perně s manželkou Lídou, synem a třemi dcerami. 1637 podepsal prosebný přípis exulantů. 15. (25.) VI. 1639 byl svědkem při kšaftování Dan. Pichelbergra. 1641 se vrátil do Prahy a stal se katolíkem. Bílek, Konf. 971; Doerr, I. c., 1900, II, č. 41.

Bezenský (Bzenský) z Porubě, Jan, odevzdal r. 1628 svůj statek do správy Jana Purkharta Kordule ze Sloupna a odešel do Perna, kde r. 1629 zemřel. Zanechal 2 sestry, Janu a Kateřinu, sirotky po Věnkovi Bzenském, které byly ještě r. 1637 v Perně. Tyto podepsaly 7. r. prosebný přípis exulantů. Srv. Schmertosch, I. c., 1902, 78, č. 18; Bílek, Ref. 177.

Bidimus Jan, jinak Širáček. 6. VI. 1628 byl kmotrem v českém kostele.

Bieberstein Jiřík, manželka Anna. Byla 19. III. 1632 kmotrou, viz Teplý, I. c., 1900, str. 95.

z Bínavy (Bünau) a z Liebstadtu pán; kmotrem 13. XI. 1633 synovi Petra Kelbla, viz Teplý, I. c., 1900, 96; Schmertosch, I. c., 1902, str. 75/77.

Bironeus (Beroneus) M., farář český. R. 1628/9 dostal podporu; je tu nazván bývalým diakonem v Jičíně. 10. XI. 1631 zemřelo mu děcko, viz Pescheck, Exul., 37; týž, Gegenref. II., 525.

Blatič Václav z Lit., byl kmotrem synu Jana Bricknera. Viz Teplý, I. c., 1900, 35. Zdá se, že je to jméno zkomolené.

Blažil Jiří, z Libochovan; 11. VIII. 1630 kmotrem synu Strádalovu. Viz Teplý, I. c., 1900, 94.

Blejsa Jan, exulant ze Slaného, viz Pescheck, Gegenref. II., 520. O jeho neústupnosti ve víře vypravuje Historie o těžkých protivenstvích při reformaci ve Slaném, vyd. Rezkovo 265; Bílek, Ref. 62. 31. I. 1631 mu zemřelo děcko. 6. V. 1630 se mu narodila dcera Žofie. Km. byli: Vilém Kaplíř ze Sulevic, Marta Magdalena Beřkovská, roz. Vostrovcová a Magdalena Geršdorfová, roz. Kyšperková z Vřesovic. 26. X. 1632 zemřelo mu děcko, 7. VIII. t. r. taktéž; 6. X. 1633 opět. On sám zemřel 29. X. 1632. V zápisech je jeho původ udán různě: Bleiße, „Bürger von Guttenberg“ nebo „von Prag“ nebo prostě „aus Böhmen“.

Boehme Křištof, krejčí z Prahy. 11. II. 1629 kmotrem Janu Edelmannovi. 12. V. 1630 se mu narodil syn Jan Křištof; kmotry byli Balcar Zeibig, Mich. Kelbel z Písku a pí Anna Niegerová ze St. M. Pražského. 5. X. a 20. XII. zemřely mu děti. On sám pohřben 8. V. 1636. V zápisech: Christoph, ein Schneider von Prag.

Boehmer z Výmaru David, měšťan Menš. M. Pr., žil od r. 1627 v Perně. Narodila se mu tu 18. X. 1627 dcera Zuzanna. Kmotry byli: Dr. G. Martin, Zuzana, manželka Jana Landtschera (?) z Prahy a Marie, dcera lékárníka Theof. Jacobea. 1638 a 1641 obdržel pasy do Prahy. Zůstal v Perně i po t. zv. tragedii perenské r. 1639. Bílek, Konf. 1027; Schmertosch, I. c., 1902, 73, č. 10. Dcera Marta † v Perně 1696 a dcera Zuzanna r. 1708 v stáří 80 let.

Bok (?) Jan, z Prahy. 4. XI. 1634 zemřel mu synáček.

Borecká Lidmila, z Prahy. Pohřbena 4. III. 1636.

Borcke viz Pescheck, Exul., 161. Patrně je tu míněn Michal Bergmann z Litoměřic, o jehož ženě Sabině praví matr. zápis k 24. III. 1628: Sabina, Mich. Borckin von Leitm. Viz Bergmann M.

Borkner z Nov. M. Pr., viz Pescheck, Exul. 161, 5. V. 1630 zemřela v Perně panna Kateřina Borknerová.

Boršovský Tobiáš, 12. IX. 1631 kmotrem. Srv. Teplý, I. c., 1900, 95.

Braum z Miřetic, Mikuláš, byl v Perně 19. VII. 1631, viz Holínová, l. c., 1909, str. 141. Srv. Bílek, Ref. 177.

Bredovská Alžběta, z Prahy. Zemřela 25. X. 1630. Jde tu asi o Alžbětu Beřkovskou.

Breier Václav. 22. I. 1632 se mu narodila dcera. Kmotry byli: Dorota Šimečková, Veronika Miltisová a Václav Ulecký.

Bretschneider Zachariáš, z Litoměřic. 17. II. 1628 se mu narodila dcera Sabina. Kmotry byli: Jiljí Keller, Sabina, choť Mich. Bergmanna, mydláře a Veronika Miltisová. 1628, 25. VI. zemřelo mu dítě; za hrob zaplatil 33 gr. 1632, 24. VIII. mu zemřel hoch; za hrob zaplatil 1 kopu 4 gr. Kmotrem byl 19. VIII. 1633 synovi Mich. Bergmanna, 2. II. 1634 dceři Lorence Ditricha a 28. II. 1637 opět dceři téhož. R. 1631 se vrátil se Sasy do Prahy, za což byl odsouzen ke ztrátě jmění. Jeho choť Eva byla kmotrou 19. I. 1632 synovi Mat. Teuffla. Eliška Bretschneiderová z Litoměřic, patrně as příbuzná, byla 4. VII. 1637 kmotrou synovi Řehoře Scheffela. Srv. Pescheck, Exul. 161; Bílek, Konf. 1120, 1134.

Bretschendorf, Adam, z Ústí. Pohřben 28. IV. 1633.

Breuer Křiřtof, z Prahy. Pohřbeno mu děcko 8. VIII. 1632.

Brickner Hendrych, obchodník s hedvábím. 5. I. 1628 se mu narodil syn Jan Kařpar. Kmotrové byli všichni z Litoměřic: Melichar Kuněk, Václav Stoček, Adam Douša, Václav Blatič, Václav Kořecký a Jiří Stormar.

Brodský (Brotzky) Burian, z Prahy. 17. VII. 1637 se mu narodila dcera Anna. Kmotry byli: Kautský, Kat. Karbanová a Liduška Dentulová.

Brozius Jan, z Prahy. Pohřbena mu dcera 26. III. 1633.

Brožová Lidmila, z Prahy. Pohřbeno jí 11. IV. 1633 děcko.

Bruncvík Zachariáš, farář, podezříván 22. II. 1628 z kalvinství, viz Nosidlo 37. Zemřel 30. VIII. 1634 ve veliké bídě. Pro podezření z kacírství pohřben na hřbitově mezi nepoctivé, viz Kezelius, Kronika 667. Dcera jeho Judita se vdala 16. VI. 1633 za Jiřího Hallu, vojáka z Vittemberku. Srv. Památky arch. IX. 1874, str. 557; Truhlář, Rukovět 163. Na exulantský osud vztahující se verše jeho ve Spisu potěšitedlném 1631, l. t.

z *Bubna* Adam, jeho sestra a příbuzní žili 1636 v Perně, viz Schmertosch, l. c. 1902, 75, č. 14.

Budinský Adam, z Prahy. Zemřel 31. VII. 1632.

Buchführer Valter. Kmotrem dceruřce Václava Šillera 30. I. 1633. Jeho manželka Sybila kmotrou dceruřce Karla Klapky Lomnického 25. X. 1631.

Büvol (Buwoll, Buwolt) Mat., z Prahy. Zemřel i s dítětem 31. VII. 1632.

Burda Jan, duchovní z Pelhřimova. Zemřel 6. II. 1638. Srv. Pescheck, Exul. 37; týž, Gegenreformation II., 525.

Bybrič (Bieberitz) z Byrič (v. Bieberschitz) Volf, z Čech, byl 17. VI. 1630 kmotrem synovi Jana Freiganga.

z *Bybrič* Karel. Žil původně v Budyšině, později přesídlil do Perna. 10. III. 1638 žádal o pas do Prahy. 10. IV. 1638 psal z Perna saskému kurfirstu, že v exilu a ve vojenské službě kurfirsta strávil své jmění a že prosí tudíž o přímluvu u císaře, aby mohl v Čechách své nároky uplatnit. Zemřel v Perně 1658. Viz Schmertosch, l. c., 1902, 78, č. 17; Bílek, Konf. 52. Syn jeho slul Jan Oldřich. Manželka Anna dostala r. 1666 pas do Čech.

Cába z Chyše a ze Špicberku, Jan, měšťan Nov. M. Pr. 25. V. 1632 psal, že byl r. 1628 ze svého domu na Nov. M. Pr. vyhnán a že odešel se svou ženou a 4 nedospělými dítkami do Perna. Označuje sebe jako chudého, starého muže. Téhož roku 1632 zemřel se ženou a 3 dítkami na mor: otec 6. IX. 1632; za hrob dána 1 kopa 4 gr.; matka 28. IX. 1632; za hrob dáno totéž; syn 29. X. 1632; za hrob 34 gr.; dceruška 2. IX. 1632, za hrob 34 gr.; 9. V. 1634 dcera. Poslední dítko zemřelo 20. IV. 1635. Celá rodina vymřela. Schmertosch, l. c., 1902, 82, č. 28.

Cajus Jan. Viz Komínek, l. c., str. 557.

Calterin, Jan M., dobrý poeta. Viz Komínek, l. c., 557.

Caretto z Millesima, hrabě, Štěpán. Vdova jeho Magdalena, roz. Vřesovcová, najala r. 1628 od dětí po zemřelém drážďanském loďaři dvůr se zahradou a stodolou na 3 léta. Žila však ještě 2. II. 1629 se svými dětmi v Perně. Potom se přestěhovala do Drážďan, kde 1639 zemřela. Viz Schmertosch, l. c. 1902, 79, č. 20.

Celerýn Přibyslavský Šimon, rektor škol ve Slaném, dostal r. 1629/30 jako podporu 3 groše. Pohřben 5. XII. 1635. O jeho působnosti ve Slaném viz Lacina, Paměti Slaného 1885, str. 102. Srv. i Pescheck, Exul. 37 a Gegenref. II., 525.

Celestýn z Frajfeldu Zikmund, zemřel 4. (14.) III. 1636. „Někdy vzácný měšténím Star. M. Pr. v exilium v městě Pirně náležitě pochován. Manželka jeho pí Lidm. Celestýnová, roz. Agatonová, nedlouho po něm trvala. 28. junii (7. augusti) léta 1637 v témž městě v exilium umřela a pohřbena. Viz Kezelius, str. 673. Pro svou neústupnost ve víře byl propuštěn z úřadu radního, viz Bílek, Ref. 52 a 79. R. 1627 žil se ženou a 4 dětmi v Perně. R. 1632 psal, že žije přes pět let v exilu a že při svém

odchodu z Čech přišel skoro o vše své jmění, takže jen trochu nabytku a něco málo k výživě si přinesl, viz Schmertosch, l. c., 1902, 82, č. 29. R. 1629 byl zvolen dozorcem či inspektorem české církve perenské. S první manželkou Alžbětou měl syny Václava a Jana a dcery Dorotu a Ludmilu; s druhou manželkou Lidmilou měl tři syny: Šimona, Zikmunda a Jakuba. Jedna dcera byla provdána za Štěpána Štefku z Koloděj a druhá za Jana Kvasničku. Bratr jeho Mikuláš Celestýn žil v Rokycanech, kdež vyrůstaly děti z jeho prvního manželství. Viz Doerr, l. c., 1900, 8, č. 27. Jeho choť Lidmila byla kmotrou 23. XII. 1627 synu Šimona Labackého (?) a 20. X. 1632 dceři Jana od Háje. Podepsala před svou smrtí 1637 prosebný list exulantů. Zemřela 28. VII. 1637. Zikmund byl 15. XII. 1639 kmotrem synu Jana Nasona. 28. VIII. 1632 umírá dítě Jana Celestýna z Prahy, za jehož hrob dány 2 kopy 30 gr. Schmertosch, l. c., 1902, 82, č. 29.

Cilian Krištof, z Ústí. 5. IV. 1628 se mu narodil syn Václav. Kmotry byli: Jan Kadener, Jan Hutmann, hřebenář, a Anna Maria, manželka Jana Müncha ze Žandavy.

Cilová (Zillin) Apolena, z Prahy. Pohřbena 12. VII. 1631.

Citomil N., viz Komínek, l. c., str. 557.

Clemens, Mag, rector Rokicanus, dobrý poeta, viz Komínek, l. c., str. 557.

Colsinius Jiří z Litom., Mag., napsal lat. básně do Stránského Republica bojema 1634, srv. Volf, Čas. Nár. Mus. 1919.

Čtibor (Zibor) Jan, knihtiskař z Prahy. 28. VII. 1632 pohřbeno mu dítě v šestinedělích; t. r. 22. VIII. dceruška, za jejíž hrob nedal nic; t. r., 18. VIII. někdo z jeho rodiny; za hrob 34 gr.

Cyprian Vít z Litoměřic, zemřel 28. září 1631; za hrob 34 gr. Vdova jeho, bydlící v Kopistech, zemř. 24. XII. 1631. 2. III. 1629 se jim narodila dcera Marie.

Častolar z Langendorfu, Krištof. Paní Eva, roz. z Údrče, vdova po Krištofovi, byla 1629 v Perně. Žila tu ještě r. 1636 se svou sestrou Ludmilou z Údrče. Syn sloužil ve švédském vojsku. Srv. Schmertosch, l. c., 1902, 217, č. 240.

Čech (Tschech, Tscheck) Adam, z Lit. 20. IX. 1632 se mu narodil syn Jan Sixtus. Kmotři: Jan Mostník, Bořek Mateřovský a Barbora Hanyková. Anna Čechová zemř. 24. II. 1636.

Čejka z Olbramovic, Filip, žil r. 1631 se ženou, 4 syny a jednou dcerou v Perně. 8. (18.) I. 1634 podepsal se do památníku. Viz Schmertosch, l. c., 1902, str. 217, č. 241; Holínová, l. c., str. 140.

Čejka z Olbramovic, Jiří, žil od r. 1632 do r. 1637 se ženou

a 7 dětmi v Perně. Viz Schmertosch, l. c., 1902, 218, č. 241.

Čejková Markéta, žila r. 1632 v Perně. R. 1637 podepsala prosbu exulantů jako vdova. — *Čejková* Maruše žila r. 1636 s matkou a 3 dětmi v Perně. Schmertosch, l. c., 1902, 218, č. 241.

Čermák (? Stermack) Jiří, z Litom. 7. X. 1628 se mu narodila dcera Magdalena. Kmotři: Anežka, choť Ondř. Bartsche, Dorota Šimečková a Jan Polák z Prahy.

Čermák (? Stermack) Ladislav, z Ústí. Pohřben I. II. 1632. Za hrob nic.

Čermák Václav z Prahy. 30. VII. 1629 zemřelo mu nekrtěné dítě.

Černovický z Libéhory Jan, z Prahy, vzácný poeta (Nosidlo 29), pohřben 2. září 1633 v stáří 64 let; měl pohřební kázání. V exilu napsal několik lat. básní. R. 1632 psal městské radě perenské, že by kurfirstu rád něco dal, kdyby něco měl. V Praze byl jeho dům od cís. vojáků vyplněn a on sám zraněn. V knize zemřelých poznamenáno o něm: fuit poeta excellentissimus. — Anna Černovická, snad manželka jeho, byla kmotrou 15. XII. 1630 synu Jana Nasona a 20. X. 1632 dceři Jana od Háje. Byla pohřbena 29. V. 1634 u sv. Mikuláše. Srv. Schmertosch, l. c., 1902, 218, č. 242.

Černý Samuel, s manželkou a dítětem, žil v Perně. Viz Slávik Frant., Jednota bratrská v Čechách jihových. Jihočeský kraj 1911, str. 182.

Čírník (Tschirinig, Černý ?) Jiří, z Litom.; 10. III. 1634 pohř. mu syn.

Čížek Bart., ze St. M. Pr. V květnu 1628 zaplacený za jeho hrob 2 tolary.

Čížek (? Schieseck) Jiří Šimon, z Prahy. Pohř. 9. X. 1631. Sám superintendent perenský měl pohřební kázání. Za pohřební obřady nedáno nic. — *Čížková* (Tzschieschkin) Veronika, z Prahy. Zemř. I. VIII. 1633.

Čížek Nykodém, z Prahy, malíř ze St. M. Pr. 7. XI. 1629 a 26. IX. 1634 se mu narodily dcery. Srv. *Nykodém*, malíř z Prahy.

Čtyrkolská (Štyrkolská) Anna, vdova po D. Danieli Čtyrkolském, měšťanu z Litoměřic, jenž zůstal v Čechách, žila 1627 v Perně, viz Nosidlo 31. U ní bydlela i její sestra Žofie, manželka bývalého cís. rychtáře Mik. Mrázka. (Pokračování.)

RODOPISNÉ ROZHLEDY.

Dne 14. února 1932 zemřeli v Praze dva historikové:

Biskup Antonín Podlaha, naroz. v Praze 22. ledna 1865, jenž vedle prací bohoslovných pracuje o reprodukcích starých památek, vztahujících se k sv. patronům českým, dále v Soupisu památek historických a uměleckých, v Materiálních dějin umění. Z historických prací zajímavý jest „Život a působení Ant. Koniáše“, a z dějin katol. reformace v XVIII. stol. Úpadek strany pod obojí koncem 16. stol. a celá spousta jiných. —

Dr. Čeněk Zíbrt, profesor kulturních dějin na universitě Karlově, nar. v Kostelci n. Vlt. 12. října 1864. Věnuje se vedle historie kulturní též otázce exulantské, největší práce však, bibliografie české historie, zůstala nedokončena.

Zajímavé zprávy o svém rodě vyhledal p. *Václav Vostárek*, rolník v Pazúse u Litomyšle:

R. 1617 16. dubna povýšen byl do stavu vladyckého Jan starší Vostárek, měštinín a prokurátor při právu rychtářském, a udělen mu přídomek z Vacetína, rovněž i tak erb shodný s Vacetíny moravskými (Zem. Archiv v Praze a Šlecht. Archiv ve Vídni). Dle Pilnáčka (Staromorav. rodové) dne 2. XII. 1573 obdařeni erbem a přídomkem z Vacetína bratří Jan a Nikodem Vacetínští; v dalším uvádí se Jan Ml. Vostárek a Nikodem Vostárek z Vacetína. Tento vydal svým nákladem dílo „Album amicorum r. 1620“. (Dr. Č. Zíbrt: Nápisý ze staročes. stambuchů a památníků, Bibliogr. čes. histor. d. I.)

Jan st. Vostárek z Vacetína měl ve Velkých Trávnících na podměstí Hradeckém zahradu se šraňkem r. 1619. (Viz Archeol. a místop. pam. d. XIX. roč. 1900, V. V. Tomek místop. pam. H. K.)

Dnes žijí Vostárkové ve skrovném počtu na Litomyšlsku.

Fr. Froněk (Praha-Dejvice 542): *Poslední rychtáři zbečenští a představení*. Malá, zajímavá knížka, předvádějící nám jednotlivé tyto obecní funkcionáře ve Zbečně na Krivoklátsku od r. 1830 až do 1861.

V. Barchánek: Genealogie myslivců-lesníků Angerů. Práce počíná r. 1799 Josefem Angerem a končí nynějším lesním radou Leopoldem Angerem, ředitelem panství Hrubá Skála, a dotýká se i vědecké činnosti posledních členů rodiny. Autor spisu slibuje ještě další badání před 2. polovinou XVIII. století.

Časopis společnosti přátel starožitností československých v Praze, roč. XXXX. 1932 č. 1. (red. Josef Pelikán) přináší zajímavé články:

Jan Tenora: Rozdíl statku Mikulovského R. 1590.

F. Zumanů Papírna v Telnici.

Frant. Teplý: Zemská Brána Boubínská a její strážci Kralováci.

Časopis rodopisné společnosti československé v Praze, ročník III. sešit 4., red. Dr. Ant. Markus. Obsah:

Ondřej Franta: Listář Sedčický.

Boh. Petr: Nejstarší selské rody obce a někdy panství Bílých a Červených Poličan.

J. Sakař: Z minulosti rodů de Bois a Waychetů v Týně nad Vltavou.

M. Kolářik: Pohřbení v kostele v Čizové.

Fr. Jeřábek: Jmenný obsah matrik v Jistebníku (1725—1870).

Sudetendeutsche Familienforschung 4. Jahrgang (1931—32) 3. Heft: Geleitet vod Dr. Anton Dietl und Dr. Franz J. Umlauf. Vyjímáme zajímavější články:

Gustav Grund: Über alte Familienbesitze.

G. v. d. Grün: Richtlinien für die Verleihung des Ehrenblattes an alt-
eingessene Bauernfamilien durch den Bayerischen Landwirtschaftsrat.

Heinrich Ankert: Die Matriken der evangelischen Gemeinde Haber.

Dr. Franz H. Kuhn: Die Familiennamen der Ortschaften des Kirchen-
sprengels Oberpraunsitz.

Rudolf Hruschka: Familiennamen aus dem Pfarrsprengel Alt-Hart
1641—1890.

Dr. Ernst Enzmann: Wappenschilder Egerer Geschlechter.

A. Ressel: Grabsteine Adeliger Herrschaftsbesitzer, Lehensmänner
und Beamter im Iser Jeschkgau. M-a.

Z P R Á V Y S P O L K O V É

President republiky udělil na vydávání Sborníku dne 13. února podporu
200.— Kč, za což vzdány představenstvem díky.

Jednota konala 23. března I. členskou schůzi k uctění 340. výročí naro-
zenin slavného exulanta J. A. Komenského. O životě a díle velkého učitele
Národů promluvil předseda Dr. V. J. Matina. Důstojnost oslavy zvyšova-
la přítomnost jednoho z potomků Komenského, kterým jest člen náš
sl. Gerta Figulusova. — II. schůze členská dne 25. dubna vyplněna skvě-
lou přednáškou p. vrchního ředitele knihovny Národního musea dra Jose-
fa Volfa o životě pobělohorských exulantů v cizině. Zajímavým thema-
tem tímto zaujal přednášející plně celé svoje posluchačstvo. —

Dne 24. dubna zemřel na Malé Skále v požehnaném věku 85 roků otec
našeho předsedy pan Jan Matina, berní správce v. v., který ještě v 80.
roce svého věku pracoval ve studovně Národního musea na rodopis-
ných pracích svého rodu. Pochován byl na poetickém hřbitůvku malo-
skalském do rodinné hrobky. —

Mezi nově přistouplými členy vítáme pány: Rudolfa Trčku, finanč.
revidenta v. v., Jindřicha Škrétu, revis. úřed. minist. financí, Ottu von
Cossel, majora m. sl. v Berlíně, dra Ignáce Horníčka, podplukovníka
zdravotnictva v Košicích. Dr. Rejsa, jednatel.